

12598 - Oruçluyu iftar ettirmenin fazîleti

Soru

Oruçluyu iftar ettirmenin sevabı nedir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Hamd, yalnızca Allah'adır.

مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا. [رواه الترمذي وابن ماجه وصححه الألباني في صحيح الجامع]

"Kim, bir oruçluyu iftar ettirirse, ona oruçlunun sevabının aynısı verilir (onun kadar sevap kazanır). Oruçlunun sevabından da hiçbir şey eksilmez."(Tirmizî; hadis no: 807.İbn-i Mâce; hadis no: 1746. İbn-i Hibbân; 8/216. Elbânî de, 'Sahihu'l-Câmi'; hadis no: 6415'de "hadis sahihtir" demiştir.

Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"İftar ettirmesinden kasıt; onu doyurmasıdır." ("el-İhtiyârât"; s: 194)

Selef-i salih, (Ramazan'da) yemek yedirmeye gayret ederler ve bu ameli, ibâdetlerin en fazîletlisi olarak görürlerdi.

Nitekim seleften bazıları şöyle demişlerdir:

"Arkadaşımdan on kişiye hoşlarına giden yemeği yedirmeye dâvet etmem, İsmail'in evlâdından on kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir."

Seleften pek çok kimse,oruçlu olduğu halde iftar yiyeceğini başkasına vermeyi tercih ederdi.

İslam Soru ve Cevap

Genel Direktör

Şeyh Muhammed Salih el-Muneccid

Abdullah b. Ömer -Allah ondan ve babasından râzı olsun-, Dâvud et-Tâî, Mâlik b. Dinar ve Ahmed b. Hanbel, bunlardan bazıları idi.

Nitekim Abdullah b. Ömer -Allah ondan ve babasından râzı olsun-, yetimler ve miskinlerle iftar ederdi.

Seleften bazıları da kendisi oruçlu olduğu halde müslüman kardeşlerini iftar ettirir ve sofraya oturur onlara hizmet ederdi. Hasan Basrî ve Abdullah b. Mübârek bunlardan idi.

Ebu Suvâr el-Adevî şöyle demiştir:

"Adiyy oğullarından kimseler, bu mescitte namaz kılarlardı. Onlardan hiç kimse tek başına bir sofraya oturmamıştır. Yemeğinden kendisiyle birlikte birisi yerse o da yedi. Yoksa yemeğini mescide götürür ve insanlarla birlikte yer, insanlar da onunla birlikte yedi.

Yemek yedirme ibâdetinden birçok ibâdetler meydana gelir. Bunlardan birisi de yemek yiyenlerin birbirlerini sevmeleridir. Böylelikle bu amel, cennete girmenin bir sebebi olmaktadır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْرُكُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ. [رواه مسلم]

"Îmân etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de îmân etmiş olmazsınız. Size, yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şeyi göstereyim mi? Selâmı aranızda yayınız."
(Müslim; hadis no: 54)

Aynı şekilde yemek yedirme ibâdetinin yanı sıra, salih kimselerle oturmak ve onlara yemek yedirmek sûretiyle ibâdet ve taatlerde bulunmaları için onlara yardım ederek Allah'tan ecir ve mükafat hâsıl olur.